

[Hans Thyge Jacobsen.]

er et saare beskedent Beløb, hvoraf der næppe kan udredes det fornødne, og vi vil derfor være med til i Enkeltthed at se, om der kan bødes saa paa det ene og saa paa det andet. Men disse store Udgiftsbeløb paa mange Millioner Kroner — hvis den højtærede Socialministers Forslag gaar igennem, hvad jeg nu ikke tror, det gør, vil den aarlige Udgift til Alderdomsforsørgelsen og Invalidforsørgelsen komme op paa 450 Mill. Kr. om Aaret — vil vort Parti ikke medvirke til, førend Tanken om en almindelig Folkepensionering er blevet undergivet en ærlig, saglig og udtømmende Undersøgelse, saadan at Alderdomsforsørgelsen kunde blive bragt ud af den Krise, den er inde i. Dette siger jeg ikke mindst for de gamle Medborgeres Skyld, for enhver kan sige sig selv, at med den Udvikling, man er inde i paa dette Omraade, med det stedse stigende Antal af Rentemodtagere, med det aarligt stærkt stigende Udgiftsbeløb — nu andrager det over en Fjerdedel af Statens samlede Indtægter —, saa er det den Dag, det bryder sammen, først og fremmest Rentemodtagerne, det gaar ud over, og vi vilde fra konservativ Side meget nødig se, at man her i Landet førte en Alderdomsforsørgelsespolitik, som endte i et Krak og stillede i Tusindvis af gamle Medborgere paa bar Bakke eller i hvert Fald bragte dem i uhyre Vanskeligheder, saa først og fremmest af Hensyn til kommende gamle Medborgere, der sætter deres Lid — og hvem gør ikke det i Dag — til den offentlige Alderdomsforsørgelse, maa vi paa Baggrund af den Krisetilstand, vi er inde i paa dette Omraade, for yderligere at medvirke her, forlange, at vor Tanke om en almindelig Folkepensionsordning kommer til at nyde Fremme. Med disse Ord skal jeg altsaa tilsige den højtærede Socialminister, at vi vil tage Del i et Udvalgsarbejde og der søge, om vi kan komme til Rette om betimelige Forbedringer.

Svend Jørgensen: Da man ved Lov af 4. Juli 1946 gennemførte de sidst foretagne Forbedringer af Alders- og Invalidrenteloven, lykkedes det paa radikalt Initiativ dels ved Sagens første Behandling, dels i Udvalget at faa det oprindelige Forslag forbedret paa forskellige Omraader, i alt til et Beløb af ca. 35 Mill. Kr. Den væsentligste Forbedring gik ud paa at stille enlige Kvinder lige med enlige Mænd, hvad Rentens Grundbeløb angaar. Det kan derfor kun glæde os, at man i det foreliggende Lovforslag nu søger at videreføre dette

Princip, ligesom man ogsaa paa visse Omraader giver Tilslutning til andre af de Tanker, som vi dengang fremsatte.

Lovforslaget lægger Hovedvægten paa en Forhøjelse af de forskellige Tillæg, medens Grundbeløbet forhøjes forholdsvis mindre. Samtidig foreslaas der ogsaa en Ændring af de sidste Aftrapninger mellem Hovedstad, Provinsbyer og Landkommuner, saadan at Forholdstallene 100, 85 og 72 ændres til 100, 88 og 74. Hele denne paa-tænkte Nyordning hilser jeg med stor Tilfredshed, idet jeg som mangeaarig Kommunalmand mener at have gjort den Erfaring, at man bedst kommer de vanskeligst stillede Rentemodtagere, de enligt stillede, de syge, de hjælpeløse, til Hjælp gennem de forskellige Tillæg. Ogsaa med Hensyn til Aftrapningen mellem Hovedstaden, Provinsbyer og Landkommuner bygger jeg min Tilfredshed med den eventuelle Ændring paa Erfaringer, hentet ude fra det praktiske Arbejde i Kommunen, i Kommunalbestyrelsen og de sociale Udvalg, og jeg ved, at jeg her er helt paa Linie med mangfoldige Kommunalfolk Landet over.

Jeg skal derefter tillade mig at knytte nogle enkelte Bemærkninger til Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Tillæggene til Grundbeløbene. Ved sidste Ændring af Loven fordobledes Børnetillægget, ligesom det fastsattes, at Tillægget kunde følge Børnene lige til det 17de Aar, hvis Forældrene havde særlige Udgifter til deres Forsørgelse og Uddannelse. Det kan derfor ikke være noget stort Spørgsmaal, at man nu foreslaar, at Børnetillægget under de foranførte Forudsætninger kan ydes indtil Børnenes fyldte 18de Aar. Ogsaa Forhøjelsen af Ægteskabstillægget kan jeg give fuld Tilslutning. Det er jo i øvrigt kun en Konsekvens af Ændringerne i Grundbeløbene, fordi dette Beløb beregnes som Halvdelen af Forskellen mellem Grundbeløbet til Ægtepar og til enlige.

Der foreslaas nu ogsaa en meget væsentlig Forhøjelse af Brændselstillægget, nemlig fra 15 hl og 12 hl Koks til henholdsvis Ægtepar og enlige til 18 hl til saavel Ægtepar som enlige. Jeg finder denne Forhøjelse højst rimelig, ikke mindst under Hensyntagen til den vanskelige Brændselssituation; og jeg finder det indlysende rigtigt, at man yder den samme Hjælp til enlige som til Ægtepar, for Udgiften til Opvarmning af en Stue er naturligvis lige stor, enten en eller to Personer har Ophold deri, og i disse Tider er der næppe ret mange Rentemodtagere, der drømmer om at til-